

Fohász

TÜRMEZEI ERZSÉBET verse

IVASKOVICS JÓZSEF zenéje

Ke - se - rű kér - dé - sek e - gész ö - zö - né - vel kí - noz - tam a
 Ke - gyel - med - del nyílt meg min - de - gyik mi - ért - nek tit - kos mű - vű

lel - kem. Fe - le - le - tet, vá - laszt e - gyik - re se lel - tem
 zá - ra. Te - ben - ned ta - lál - tam é - le - tem cél - já - ra.

nél - kü - led, Úr Jé - zus!
 Te - ben - ned, Úr

Jé - zus! Most már, bár -

mi fáj - jon, mi - nek kérd - jek? Tu - dom, a - rany - ka - lászt te - rem fáj - dal - mak
 ve - té - se. Áldott a Te ke - zed

min - den ve - ze - té - se. Csak ve - zess, Úr Jé - zus! *Fine*

1. Keserű kérdések
 egész özönével
 kínoztam a lelkem.
 Feleletet, választ
 egyikre se leltem
 nélküled, Úr Jézus.

2. Kegyelmeddel nyílt meg
 mindegyik miértnek
 titkos művű zára.
 Tebenned találtam
 életem céljára.
 Tebenned, Úr Jézus.

3. Most már, bármi fájjon,
 minek kérdjek? Tudom,
 aranykalászt terem fájdalma
 vetése.
 Áldott a Te kezéd
 minden vezetése.
 Csak vezess, Úr Jézus!